

POLİTİKA

Fransa ve Almanya

1963'te imzalanan Elize Anlaşması, Fransa ve Almanya arasında dostluk ve barışı sağlayarak AB oluşumunu doğrudan etkilemiştir.

Sayfa 4

SPOR

Berk Mansur

Türk futbolunda gerçekleşen transferler hakkında bir yorum.

Sayfa 3

EĞİTİM

Ethem Tolga

Türkiye'nin en önemli yüksek öğrenim kuruluşlarından biri olan Galatasaray Üniversitesi Rektörü Prof. Ethem Tolga, Galatasaray ekolünün bugünkü önemini anlatıyor.

Sayfa 3

Aujourd'hui la Turquie

Türkçe

Supplément gratuit au numéro 57, Janvier 2010 d'Aujourd'hui la Turquie N° ISSN : 1305-6476

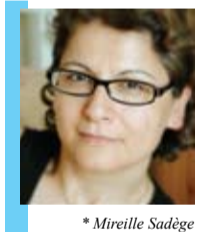
Şevval Sam, eski İstanbul'u musikiyle anlattı

İş Sanat'ta ilk kez geçen yıl gerçekleştirilen ve büyük ilgi gören Şevval Sam'la İstanbul Musikisi programı dün gece projenin devamıyla müzikseverle buluştu.

Yumuşak ve buğulu sesinin yanı sıra farklı müzik türlerini yorumlamada sergilediği ustalıklı büyük beğeni toplayan Şevval Sam seslendirdiği birbirinden güzel İstanbul musiki eserleriyle dinleyenleri mest etti.

Devamı Sayfa 2'de

Berlin Duvarı'nın yıkılışının 20 sene sonrasında, Avrupa geleceğini sorguluyor

* Mireille Sadége

Geçen Kasım ayının dokuzunda Avrupa, Berlin Duvarı'nın yıkılışının ve liberal sistemin komünizme karşı kazandığı zafere 20. yıl dönümünü kutluyordu. *Le Monde* gazetesinin eski Dış Haberler Müdürü Daniel Vernet, 1989-2009 isimli kitabının Avrupa'ya ayrılan bölümünde, Avrupa'nın bütünleşmesini sağlayan harekette Sovyet tehdidini önemli bir etken olarak tanımlamaktadır. Böylece 1950'li yıllarda Avrupa ülkelerini Amerika'nın ekonomik yardımıyla ortak bir cephe oluşturmaya teşvik etmiş, 1990'lı yıllarda ortadan kalkmasıyla birlikte de yine Avrupa'nın genişlemesine katkıda bulunmuştur. Gerçekten de, bu son konuyla ilgili olarak, Amerikalıların rolü belirleyici olmuştur çünkü Atlantik Birliği'nin çok hızlı bir şekilde genişletilmesine girişmek suretiyle Avrupa Birliği'ni bir oldubittiyle karşı karşıya bırakmışlardır. Bu süreci geciktirmeyi tercih edecek olan Avrupa Birliği'nin de genişlemekten başka bir seçeneği kalmamıştır. İşte böylece Avrupa Birliği'nin on Doğu Avrupa ülkesini kapsayan en büyük genişleme dalgası 2004 yılında meydana gelmiş ve bu süreç yaratabileceği zorluklar ayrıntılı bir şekilde tartışılmadan ve açıklama yapılmadan gerçekleşmiştir. Ortaya sürülen savlar ne ekonomik ne de siyasi anlamdadır; bunlar özellikle komünizm sonrası dönemde Avrupa ülkelerini tekrar bir araya getirme yönündeki tarihi görevi hatırlatmaktadır.

Böylece Avrupa Birliği tarafından vaat edilen normlar, çok sayıda Avrupa devletine yayılmıştır ve günümüzde yaklaşık olarak 500 milyon insana uygulanmaktadır. Paradoksal olarak, kıtanın siyasi açıdan istikrara ve giderek daha sıkı bir şekilde ekonomik bütünleşmeye kavuşmasına rağmen, bugün bu Avrupa projesinin bizzat kendi yapısı Avrupalıları bölüyor gibi gözükmektedir. Yani, Avrupa Anayasası Sözleşmesi'nin 2005 yılında reddedilmesi, Lizbon Anlaşması üzerindeki tartışmalar ve sorunlar karşısında sergilenen ulusal refleksler Avrupa dinamiğinin günümüzdeki sınırlarını ortaya koymaktadır.

Fransızca dilinde yazan Amin Maalouf'u *Le dérèglement du monde (Çivisi Çıkış Dünya)* isimli eserinde şunları yazmaya zorlayan da yine bu teşhistir: "Avrupa Birliği açısından Sovyet Bloğu'nun dağılması kıta halklarına sunulan iki yoldan birinin zaferi olmuş, birinin tikanıp kaldığı diğeri-ninse önünün göz alabildiğince açık olduğu ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte, birincisinin zafere ulaştığı ve çok sayıda halkın sanki yeryüzü cennetiymiş gibi büyülenmiş bir şekilde ona doğru ilerlediği bir anda Avrupa işaret noktalarını kaybetmiştir. Kimleri bir araya getirmesi gerekiyordu ve hangi amaç için? Kimleri dışarıda bırakması gerekiyordu ve hangi gerekçelerle? Bugün geçmişte olduğundan daha yoğun bir biçimde kendi kimliğini, sınırlarını, gelecekteki kurumlarını, dünyadaki yerini sorgulamakta ama bunları kendinden emin bir şekilde yanıtlayamamaktadır.

Devamı Sayfa 2'de

Politika Bölümü
Hüseyin Latif

Kültürlerarası Diyalog

İsviçre'de son haftalarda yapılan minare referandumunun sonucuna hemen bir yanıt vermemiz gerekiyor. Nasıl mı?

Televizyondan ve basından izlediğim kadarıyla, Avrupa'da genellikle derme çatma camiler bulunmaktadır. Bunda cami yaptırmaya ön ayak olan vatandaşların da, o bölge belediyelerinin de suçu varmış gibime geliyor.

Karacaahmet'te yapılan Şakirin Cami'nin mimarları Hüsrev Tayla ve Zeynep Fadilloğlu'na hemen minareli bir cami projesi yaptırılıp İsviçre'deki Müslüman kardeşlerimizin yoğun alınacak bir arazi üzerinde uygulanması amacıyla, bu proje yerel belediyeye sunulmalıdır. Yani yapılacak cami, günümüzün estetik anlayışına ve Müslümanların konfor içerisinde ibadet etmelerine uygun bir sanat eseri şeklinde olmalıdır. Bakalım böylesine bir projeye de "Hayır" diyebilecekler midir?

Referandum meferandum vız gelir. Bence İsviçre'nin sade vatandaşları bir Mimar Sinan eserine, bir Vedat Dalokay, bir Hüsrev Tayla ve Zeynep Fadilloğlu

eserine "Hayır" diyemeyecek kadar sattan, ibadetten ve estetikten anlarlar. Tam bu yazdıklarımın çerçevesinde, referandumu acilen böyle reddedilemez güzel projelerle yanıt verilmeli. Başka fikirlerimiz de var...

Sayın Başbakan, Kültürlerarası Diyalog Projesi'nin eşbaşkanı.

Kültürlerarası diyaloga uygun bir şekilde Ayasofya'ya hemen ibadete açılması. Ayasofya'da cumaları namaz kılınsin, pazarları ayin yapılsın

ve dünyanın her tarafından insanların gelip ziyaret edeceği bir kültürel buluşma merkezi haline getirilsin. Ne sakıncası olabilir ki? Diğer günlerde de müze olarak kullanılsın.

Ve son olarak Heybeliada Ruhban Okulu da, yöneticileri Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmak kaydıyla hiçbir kuruma bağlı olmaksızın açılsın.

İsterse yurtdışından yönetici gönderilsin; ama Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlığını kabul ettiğini kamuoyuna beyan ederek göreve başlasın.

Tüm bunlar kültürlerarası diyalogda Türkiye'nin bir anda öne geçmesini sağlayacaktır

* Dr. Hüseyin Latif,
Genel Yayın Yönetmeni

"Satin alma değerini 1 değil tam 3 yıl boyunca ödeyen tek kasko!"

O km özel aracınız çalınır ya da tam hasara uğrarsa satın aldığınız tutarı **1 değil tam 3 yıl boyunca*** ödeyen kasko Groupama'da.

Nasıl ama!

* Bu hizmetten yararlanabilmek için, aracın otomobil olup, şahıs tarafından satın alınmış olması, trafikte çıktığı ilk 15 günde sigortasının başlamış ve kaza tarihine kadar kaskosunun sadece Groupama Sigorta A.Ş. tarafından yapılmış olması, Türkiye'deki yetkili bayi veya distribütörü tarafından satılmış olması gerekmektedir.

Kubilay Avcı Gökçeada'da yaşayan bir çiftçi. Gökçeada'da ilerisi için umut vaat eden agro-turizm sektöründe, sayıları giderek artan "eko-girişimcilerden" biri.

Kubilay Avcı konuyla ilgili görüşlerini aktarırken: "Hem organik ürünleri ile müşterileri cezbeden, hem de ürünlerin yetiştirme sürecinin bir parçası olma keyfini tattırarak turistlerin ilgisini çeken organik tarım işini hayata geçirebilmek için ihtiyacımız olan her şey Gökçeada'da mevcut. Harika bir iklimimiz, çok güzel bir adamız, kaliteli organik toprağımız, üzüm, zeytin, şeftali ve nar yetiştiriciliğinde köklü bir geçmişimiz ve çok sayıda çalışkan adalımız var.

Tek eksiğimiz güncel teknolojilere erişim ve pazarlama desteği" dedi.

Gökçeada Belediyesi'nin AB ve Türkiye arasındaki Sivil Toplum Diyalogu'nun Geliştirilmesi Projesi kapsamında yürüttüğü hibe projesinin proje ortağı, İtalya'nın Sardunya adasıyla geliştirdikleri yeni işbirliği sayesinde durum hızla değişiyor.

AB tarafından desteklenen ve Avrupa Birliği Genel Sekreterliği tarafından yürütülen "Sivil Toplum Diyalogunun Geliştirilmesi Projesi" kapsamında Gökçeada Belediyesi, Sardunya Adası'ndaki Mandas Belediyesi ile ortaklaşa "Organik Yaşamı Adada Öğrenmek" adlı bir proje yürütüyor. Bu ortaklığın bir parçası olarak çiftçiler, girişimciler ve belediye yetkilileri sadece projede sunulan organik tarım, pazarlama ve iş yönetimi konularındaki eğitimlerden yararlanmakla kalmayıp, Sardunya'yı ziyaret etme ve bir AB üye ülkesindeki kırsal ada halkının "agro-turizm" in yarattığı ekonomik büyümeden nasıl fayda

AB ve Türk "Eko-Girişimcileri" arasındaki Diyalog Destekleniyor

landığını kendi gözleriyle görme fırsatına da sahip oldular. Kubilay Avcı'nın Mandas ziyaretinde de belirttiği gibi, Gökçeada'daki yaşam ve Sardunya'daki yaşam arasında pek çok benzerlik var; "...Gökçeada'daki biz çiftçiler için gerekli olan tek şey biraz teknik bilgi ve şimdi bunu elde ediyoruz."

Projenin en önemli destekçilerinden biri ve Mandas'ı ziyaret eden ekibin lideri olan Gökçeada Belediye Başkanı Yücel Atalay. Atalay, AB tarafından sağlanan bu hibenin sadece Türk ve Sardunyalı çiftçiler arasındaki bilgi paylaşımını desteklemekle kalmayıp, "iki ada toplumunun üyelerine birbirlerini daha iyi tanıma fırsatı" sunduğunu ve bu ilişkinin kalıcı olmasını umduğunu belirtiyor. Bu doğrultuda Belediye Başkanı Atalay, Sardunya ziyaretinde meslektaş Mandas Belediye Başkanı ile bir ortaklık anlaşması imzalamasının yanı sıra, iki ada arasında güçlü bağların oluşturulması amacıyla Sardunya il meclisinin liderleri, İl Merkezi Belediye Başkanı ve Bölge Tarım Müdürlüğü ile de toplantılar gerçekleştirdi.

Gökçeada ve Sardunya arasındaki bağlantı, AB Sivil Toplum Diyalogu fonlarından faydalanan Türk Ege ve İtalyan kırsal toplumları arasındaki tek işbirliği değil. İzmir'deki Organik Tarım Derneği de İtalya Ulusal Organik Tarım Derneği ile işbirliği içinde bir proje gerçekleştiriyor. Ayrıca, İzmir'den Menderes Ziraat Odası da aynı program kapsamında hibe elde ederek, projesinde İtalya Umbria Ziraatçiler Konfederasyonu ile işbirliği yürütüyor. Her iki "diyalog" projesi de, Ege Bölgesi'ndeki çiftçilerin AB tarım politikasını anlamalarına ve özellikle de organik ürün satmak için akreditasyon almalarına yönelik kapasite geliştirmelerine destek sunmayı amaçlıyor. Örneğin, Menderes'te gerçekleştirilen proje sonucu, en az 20 yerel üreticinin EurepGAP akreditasyonu ile sertifikalandırılmasını bekliyor.

Merkezi Ankara bulunan Avrupa Birliği Genel Sekreterliği'nde (ABGS) Sivil Toplum

Diyalogu Projesi'nin Kıdemli Program Yöneticisi olarak görev yapan Deren Doğan Yavuz, bu hibe finansmanlı projelerin, toplamda 20 milyon Avro tutarındaki hibe programları dizisinin bir parçası olduğunu belirtiyor. "Tabii ki, ülkenin AB'ye katılıma hazırlanmasında başrolü devlet oynuyor, ancak Türkiye'nin dört bir yanındaki yerel halkın da sürece dahil olması önemli ve bu hibe finansmanlı projeler sadece sivil toplum diyalogunu kolaylaştırmakla kalmayıp, sürece katılan yerel halk için de doğrudan fayda sağlıyor. Örneğin Gökçeada'da Mandas Belediyesi'yle proje ortaklığı yerel ekoloji dostu işletmeleri geliştiriyor."

Sardunya'yı ziyaret eden Gökçeada'lı ekibin diğer bir üyesi İlhan Yalçın, sadece 3 yıldır Gökçeada'da yaşamasına rağmen şimdiden TEMA (Türkiye Erozyonla Mücadele Vakfı) tarafından adada yürütülen bir ağaçlandırma projesine katkı sağlamış ve Mandas'daki peynir işletmesini ziyaret ettiğinde, Gökçeada'daki yaban keçilerinin sadece etleri için değil sütleri için de kullanılmalarının yerel ekonomiyi nasıl canlandırabileceğini görme fırsatı elde etmiş. "Sardunya'daki dostlarımızla tanıştıktan sonra, eve aklımda birçok fikirle döndüm ve artık agro-turizmin Gökçeada'da parlak bir geleceği olduğuna eminim. Mandas'daki halkın hayatlarını nasıl kazandığını görme şansına sahip olduğum için çok memnunum ve diyalogun devam etmesini dört gözle bekliyorum" diyerek görüşlerini belirtti.

Sivil Toplum Diyalogu kapsamında devam etmekte olan bu AB finansmanlı hibeler 2009 sonunda sona erecek, ancak, ABGS Ekim ayında hem Tarım-Balıkçılık hem de Kültür-Sanat sektörlerinde yeni bir proje teklif çağrısında bulunacak. İlgilenenler ABGS'nin internet sitesinden (www.abgs.gov.tr) veya Sivil Toplum Diyalogu'nun internet sitesinden (www.csdproject.net) bilgi edinebilir.

* Ebru Anse

Eski İstanbul'a yolculuk

(1. sayıdan devam)

Gecenin repertuarında Münir Nurettin Selçuk, Alaeddin Yavaşca ve Yesari Asım Arsoy'dan da parçalar yer aldı. Sanatçı yoğun alkış üzerine nihavent makamındaki "Bekledim de Gelmedin" adlı eseri seslendirdi.

Yıllardır televizyonlar ve radyolarda belgesel – müzik kültürü hakkında yazdığı yazılarla bilinen İncilâ Bertuğ'un İstanbul'un farklı semtlerinden görüntüler eşliğinde ünlü bestekârlara dair anekdotlar aktardığı programda, izleyenler Şevval Sam'ın sesinden yeniden dinleme fırsatı buldukları seçkin eserlerin ortaya çıkış öyküsünü de öğrenme fırsatı buldular. Repertuarı oluşturan bestekârların hayatlarında önemli yer tutan semt ve mekânlarda yapılan çekimlerin de sunulduğu etkinlikte izleyenler, Üsküdar'dan Ortaköy'e, Laleli'den Çamlıca'ya musiki eşliğinde nostaljik bir İstanbul yolculuğuna çıkmış oldular.

Avrupa geleceğini sorguluyor

(1. sayıdan devam)

Nereden geldiğini doğru biliyor olsa bile hangi yöne doğru gideceğini tam olarak bilememektedir". Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne adaylığı (ülkenin boyutları, kültürel ve dinsel farklılıkları açısından) bütün bu soruları ve Türkiye meselesinin Avrupa Birliği açısından ortaya koyduğu iddiayı daha da açık bir hale getirmektedir. Zira Avrupa Birliği'nin gelecekte izleyeceği yol, bu soruya verilecek cevaba bağlıdır.

Avrupa Birliği'nin genişlemesinin durdurulmasını savunanlara, Avrupa'nın yarım asırdır süregelen inşasının esas yararını hatırlatmak gerekir mi? Bu yarar, barışın ve siyasi istikrarın sürdürülmesidir. Bu teşhis Avrupa Birliği'nin genişlemesiyle anlam kazanmakta ve söz konusu genişlemelerin durdurulmasının maliyetinin neler olacağını bize göstermektedir. Bu nedenle Avrupa Birliği'nin ve özellikle de güvenlik açısından genişletilmesinin stratejik avantajlarını ortaya koyacak iletişime öncelik verilmesi gerekir.

Dünyadaki farklı aktörler arasındaki karşılıklı etkileşimlerin arttırılması ve küreselleştirilmesi aşamasında, Avrupa Birliği her türlü açılım ve genişleme projesini göz ardı edebilir mi? Doğrusu Avrupa Birliği'nin bir güç haline gelebilmesi açısından bu açılım vazgeçilmez olacak, gerek ekonomik gerek de siyasi olarak küresel düzeyde alınacak kararlarda etkili olabilmesini ve ABD, Çin veya Rusya gibi diğer güçlere katlanmamasını sağlayacaktır. Bu açıdan bakıldığında Türkiye, Birlik için önemli bir koz oluşturmaktadır.

* Mireille Sadège

* Ayşe Buyan

Gönlümün sahili

Sabahın ilk saatlerinde hava henüz karanlığından sıyrılırken, gökyüzünde ki tüm pastel renkler hükmünü kaybetmeye başlamıştı... Camları açtım karanlığın yüksek dağları terk edişini seyrederken uzaktan görünen gri denizin iyot kokusu burnuma geldi. Tek tük yanan sokak ışıklarının arasından motoru ısınmamış arabaların asfaltta gidişleri, dünyanın yeniden var olduğunu düşündürecek kadar yapaydı. Bazen alacakaranlıkta yaşamak var olan zamandan farklı bir yaşama ayak basmanın farklılığını ve mutluluğunu yaşatır. Bunun için de canım sıkıldığında gecenin bitimini bekler ve yeni günün seremonisine kendimi adarım. Tek benim uyumamış olduğumu düşünür ve özlediğim sessizlikle bir başıma kalırım. İşte o anlar yaşamaktan ve var olmaktan büyük haz duyarım. Annem beni gece yarısı doğurmuş; herhalde bu yüzden hep geceden yeni güne geçmek var oluşumu hissettirir. Gecenin sessizliğini aralayan bekçi düdüklarının uzaktan gelen yansımaları ve düdüklarları muhatap alan köpeklerin havlamaları... Zaman öyle dolu akıyor ki geceleri ve gündüzleri birbirine bağlayan vakitleri yaşayamaz olduk. Ro-

mantizm kokan uzun geceler, dostlarla paylaşılan uzun muhabbetli gündüzler koşturma ile geçiyor. Ateş böceklerinin yerini gece lambaları, soğukta ağızdan çıkan buharın yerini, önümüzü göremeyeceğimiz kadar bulanık hava kirliliği aldı. Aşk yaşanacaksa ve yaşlanacaksa eğer insan; ölene kadar sadık kalacak bir eş ve sıcak bir yuva hayali çok olmasa gerek. Sarmaşıklar içine dolanmış ve bir daha çıkamamış beyaz boru çiçekleri gibi hep bir arada ve hep mis gibi kokan, yaz ve kış solmadan ayrılmadan, birbirinin gövdesinde sarmaş dolaş... İçimden öyle bir hayat fıskırıyor ki emsali görülmemiş... Rüya gibi az kalır anlatmaya, hani vardır ya şelaleler, çiçekler, bol meyveli ağaçlar ve hep sıcak ürpertilerin keyif verdiği peysaj hayaller işte yine onlardan biri. Hayatı yıpratmamış henüz daha onsekizindekiler gibi, gamın ve kederin henüz uğramadığı, saflığın ve tazeliklerin en derinlerindeyken hep orada mihlanacakmış gibi... "Sevgi dolu ve coşkulu bir heyecandır hayat" dercesine hareketli... Gönlümün sahilinde güneşi batırırken; yalnız, sessiz kumsaldaki martı kadar çıplaktır dünyam ve işte bu çıplaklık mutlu edendir beni. Günlerin getirdiğini değil, beynin istediğini yaşamak daha keyifli. Tıpkı yıllar önce gönlünün

sahilinden mavi sulara taş atanlar gibi, bazen kumdan kaleler de yaptırabilen ıslak kum tanelerine gömülmüş sıcacık kalpler gibi. Bazen sevdiğine kendini kanıtlamak için yüzme bilmeyen, örme mayolu eski delikanlıların denize atlamaları kadar delice... Aşk, o mayonun ıslanıp uzayacağını göze alacak kadar cesur delikanlıların ve o örme mayoyu göre göre aşık olmalarını engelleyemeyen genç kızların yüreği kadar toz pembe... Eleni'nin yasını tuttuğu aşk acısı kadar gerçek olan karalara bürünmüş bedeni de bağlılığa bir semboldür benim için. Aşkır dinç tutan içimizi ve sebepsiz günleri iyileştirici. "Hayata duyduğum aşk seni zinde tutacak, yediğin kestanenin kokusundan, beslediğin menekşenin renginden ilham alacaksın. Sessizlik içindeki huzuru bulurken Eleni gibi Gökçe Adanın Rembetiko'sunda hayatı da bulacaksın. Saçları salınır Eleni'nin kar beyaz Ve siyahtır şalı kalçasına kadar Buruşmuş ellerinde sınıksı sardıği beyaz boru çiçeği Ve gece siyahında denize tuttuğu beyaz feneri, Ah Eleni yine özledin sevdiğini Gönlünün sahilinde beklerken gölgeni...

* Ayşe Buyan
abuyan@gmail.com

"Galatasaray, Türk-Fransız ilişkilerinde bir köprü durumunda"

Prof. Ethem Tolga, yaklaşık iki yıldır Galatasaray Üniversitesi rektörü. Gazetemiz Aujourd'hui la Turquie'yi ofisinde ağırlayarak Galatasaray ekolünün Fransız ilişkilerindeki yerini ve önemini anlatıyor.

Okulun misyonunu tarihi çerçevesiyle özetleyebilir misiniz?

Galatasaray, 1481 yılına dayanır, Sultan Beyazıt zamanında Enderun olarak kurulmuştur. Yüksek memur yetiştiren bir kuruluştur. 1832 yılında Galatasaray ilk dönüşümünü yaşayarak Sultan Mahmut zamanında Mekteb-i Tıbbiye olmuştur. Daha sonra 1868'de Sultan Abdülaziz, Fransa'ya yaptığı ziyaretinden çok etkilenmiştir, dönüşünde birkaç modern kurum kurmuştur, Galatasaray da bunlardan biri olmuştur. Batılı anlamdaki ilk okul Galatasaray'dır, burada Fransızca öğretilmeye başlanmıştır. Abdülaziz, Mekteb-i Sultani'nin bütün cemaatleri bir araya getiren bir okul olmasını istemiştir ve bu görüşü başta tepki toplasa da kısa sürede her kesimden öğrenci gelmeye başlamıştır. İlk modern hukuk eğitimi burada başlamıştır. İnşaat mühendisliği ve siyaset bilimi de kurulmuştur. Bundan yaklaşık on sene sonra hukuk mektebi ve mühendislik, Galatasaray'dan ayrılmıştır ve Mekteb-i Sultani devlete yüksek bürokrat yetiştiren bir okul olarak kalmıştır. 1923 yılında Cumhuriyetle birlikte Galatasaray Lisesi oluşturulmuştur. Atatürk de bu kurumu

benimsemiştir ve üç kere ziyaret etmiştir. Prof. Bernard Lewis'in de bu konuda bir saptaması vardır: "Türk Kurtuluş Savaşı, sadece Anadolu bozkırlarında değil, Galatasaray Lisesi'nin loş koridorlarında kazanılmıştır". 1992'de son olarak François Mitterrand ve Turgut Özal bir anlaşma yaparak Galatasaray Üniversitesi'ni kurmuştur. Galatasaray, beş yüz yılı aşkın süredir Türk toplumuna hizmet etmiş bir kurumdur, o bakımdan nadide bir yere sahiptir. Toplum zaten uzun yıllardır Galatasaray'ı bir marka olarak benimsemişti, ama başarılarıyla da kalitesini kanıtladı. Meslek alanı olarak hukuka olan ilgi son yıllarda arttı. Galatasaray Üniversitesi de, puanlara baktığımızda da görebileceğimiz gibi, hukuk alanında en başarılı konumda. Tıpın öne çıkması sonucu mühendislik biraz arka plana düşse de, bu alana da rağbet devam ediyor. **Mekteb-i Tıbbiye neden şimdi yok?** Böyle bir teklif yapılmıştı. Ama bir üniversite için başlangıçta tıp fakültesiyle yola çıkmak bence doğru değil, çünkü tıp fakültesi mali yönden, kadro yönünden ve imkanları kullanma yönünden diğer alanları gölgede bırakıyor. Şimdi Türkiye'de zaten üniversiteler tıp fakültelerini ayırmak istiyorlar. Biz sosyal bilimler ağırlıklı bir üniversiteyiz. YÖK Başkanı, Galatasaray Üniversitesi'ni altı araştırma üniversitesinden biri olarak saydığını ifade etti. Ancak indeksli yayın yapmak kolay bir iş değil, bu konuda çalışmalarımız sürüyor. Rektör olarak lisansı bitiren öğrencilerle şunu söylemek istiyorum; yüksek lisans

ve doktora yapmak çok önemlidir, çünkü lisansı artık herkes okuyor. Toplumla hizmet eden daha kalifiye insanlar yetişmelidir, bunun da gereği lisansüstü eğitim almaktan geçmektedir.

Galatasaray Spor Kulübünün sempatisi de insanları buraya yönlendiriyor olabilir mi?

Pozitif bir önyargı oluşturabilir ama başarı da çok önemli. Öyle olsa Fenerbahçe Lisesi'yle yarışıyor olurduk, değil mi? Aralık ayında hem eğitim hem de spor başarılarımızı topluma yansıtmak için Beyoğlu'nda bir sergi yapmak istiyoruz, yeri gelmişken bunu da duyuralım.

Fransa ile olan ilişkileriniz nasıl gidiyor?

İlişkilerimiz başlangıçtan beri iyi durumda. Üniversitemizin yüksek lisans eğitimi-ne İngilizceyi ekledik, bu nedenle başvuru sayısı çok arttı. Fransa'da da durum böyle; İngilizce yazılmış doktoralar, yapılmış seminerler var. Bunu Fransızlarla oturup konuştuk, İngilizce evrensel bir bilim dili olduğu için eklenmesine karar verdik. Her sene yapılan Conseil Academique bu sene Paris'te olacak. Fransız üniversiteleriyle karşılıklı yardımlaşmayla ilgili yeni bir aşamaya geçmek istiyoruz. Kasım sonunda buradaki araştırma konularını oraya götüreceğim, onlar da buraya getirecekler. Bize normalde Fransız öğretim üyesi yardımı Dışişleri Bakanlığı aracılığıyla oluyor,

ancak Fransız üniversiteleriyle bağımsız ilişkiye geçmek istiyorduk. Onlar da bu isteğimizi kabul etti. Yardımlaşma için Fransız

hocaları belli bir süre Türkiye'ye gönderecekler, bu bir nevi hocalara Erasmus programı gibi olacak. Türk-Fransız ilişkileri eskiden beri çok sağlam temeller üzerine kurulu. Galatasaray da bu ilişkilerin ortasında bir köprü durumunda... Ben Galatasaray Lisesi'nde okurken Charles

De Gaulle Türkiye'ye geldiğinde çok güzel bir konuşma yapmıştı. Toplum da o zaman Fransa'ya daha sıcak bakıyordu, De Gaulle geldiğinde halk sokaklara hücum etmişti...

Peki beş yüz yıldır Türk-Fransız ilişkilerinde önemli bir köprü rolü oynayan Galatasaray'ın frankofoniye ayırdığı yer nedir?

Fransızcadan asla ödün vermiyoruz. Eğitimde Avrupa modeli uyguluyoruz. Galatasaray frankofon bir okul, bu nedenle Fransa'yla kültürel etkileşimi yüksek. Artık Türkiye'yi ziyaret eden Fransız büyük devlet adamları buraya mutlaka uğruyor. Bush bile konuşmasını yapmak için burayı seçmişti. Fransız Senato Başkanı, iki eski başbakan, Paris Belediye Başkanı buraya geldiler. Bu gelişmeler, okulun frankofoniye ayırdığı yerin kanıtı durumunda.

* Hüseyin Latif & Mireille Sadège
Hazırlayan: İnci Kara

Transfer Döneminde Takım Yöneticileri ve Medya

* Berk Mansur

Her sene Türk futbolunda, Haziran ayının gelmesiyle birlikte transfer dönemi başlar ve Türkiye'nin güzide takımlarına gelecek süper starların isimleri birbiri ardına gazete manşetlerinde boy gösterir. Ama bu haberlerin genelde büyük çoğunluğu asparagastır, çünkü son birkaç senedir kulüpler yeni bir strateji uygulamaktalar. Adı gazete gündeminde büyük takımlarla anılan bir futbolcuya, mutlaka başka bir büyük kulüp de talip olmaktadır. Bu bir yandan oyuncunun maliyetini artırmakta, diğer yandan da eğer o oyuncu rakip takıma kaptırılsa yönetimlerin taraftarları önündeki saygınlığını ve inanırlılığını zedelemektedir. Bu nedenle artık gazetelerdeki haberlerin aksi yönünde transferler gerçekleşmekte ve ancak transferler bittikten sonra kesin ve doğru haberleri almaktayız. Örnek vermek gerekirse gazeteler sezon başında Bursasporlu milli futbolcu Sercan'ın Fenerbahçe'ye geleceğini defalarca duyurdular. Okuyucularına, transfer anlaşmasının bittiğine dair haber yaptılar. Ancak Fenerbahçe yönetimi bu haberleri yalanladı ve sonunda Sercan takımında kaldı.

Futbol dünyamızda medya, belki de daha çok satmak ya da ilgi çekmek için bu tür haberleri manşetlerine taşıırken, kulüplerimiz de adı geçen oyunculara olmasa da yine benzeri yetenekteki oyunculara tonlarca para harcamaktadırlar. Ekonomik krizle mücadele eden dünya piyasasında hemen hemen tüm sektörler zarar görürken, nitelikli kişiler işsiz kalırken, futbolcular kazançlarından hiçbir şey kaybetmemekte, aksine karlarını artırmaktadır. Çoğu zaman da takımlarımız bu harcamalarının karşılıklarını alamamaktadırlar. Üç dört büyük takımımız hem yerli hem de yabancı futbolculara milyonlarca Euro para akıtırken, bu takımlardan sadece bir tanesi şampiyon olmaktadır. Kaldı ki ülkemizde bir futbol takımının başarısı, camiası nezdinde sadece şampiyonlukla eş tutulmaktadır. Şampiyon olmadığımız müddetçe ağzımızla kuş tutsanız yine de mağlup tarafta olursunuz. Yurtdışında da kulüplerimiz, uzun yıllardır tek tük ses getiren başarılar dışında, istikrarlı ve süreklilik arz eden bir grafik çizememektedirler. Galatasaray'ın 2000 yılındaki UEFA kupası şampiyonluğu ve Fenerbahçe'nin 2007 yılındaki Şampiyonlar Ligi çeyrek finaline kalışı dışında parlak neticelerimiz yoktur. Oysa transfer piyasasında büyük kulüplerimiz, Avrupa'nın önde gelen takımlarının harcamalarına yakın harcamalar yapmaktadırlar.

Fakat elde edilen başarı, harcamalarla orantılı olamamaktadır. Bu sene yapılan transferlerde de benzer dengelessiz ödemelerle karşılaştık. Bunların en belirgin örneği, Beşiktaş ve Galatasaray'ın yapmış oldukları "10 numara" transferlerinde görmekteyiz. Galatasaray, Brezilya milli takımında da son maçlarda sürekli forma giyen Elano'yu 7 milyon Euro bonservis bedeli karşılığında alırken, Beşiktaş yine bir Brezilyalı olan Tabata'yı Gaziantepspor'dan 8 milyon Euro'ya transfer etmiştir. Ancak bir köşe yazarımızın dediği gibi Tabata, Elano'yu milli maçlarda televizyondan seyretmektedir. O zaman Brezilya milli takımında oynayan Elano, İngiltere'den 7 milyon Euro karşılığında ülkemize getirilirken, Beşiktaş neden milli takıma seçilemeyen, Türkiye'de orta sıralarda kendine yer bulmaya çalışan bir kulüpte oynayan Tabata'ya 8 milyon Euro vermiştir? Burada yönetimlerin taraftar beklentilerini karşılama girişimlerini görmekteyiz. Delgado'nun sakatlığının bu sezon forma giymesine engel olacağından kesinleşmesinin ardından, Teknik Direktör Mustafa Denizli hücumu yönelik bir orta saha oyuncu alınması isteğini birçok kez açıklamıştır. Ancak yönetim başarısız girişimlerden sonra transfer döneminin kapanmasına çok çok az zaman kalmışken alela-

cele Gaziantepli Tabata'yı almıştır. Durum böyle olunca da mecburen bu kadar yüksek fiyat verilmiştir. Umarız ki Tabata çok başarılı olur ve aldığı paranın hakkını verir; lakin yönetimlerimiz eksikleri önceden tamamlayıcı arayışlara girse, takımlarına daha uygun fiyatlara daha kaliteli oyuncular kazandırabilirler. Bir dönem Gençlerbirliği Başkanı İlhan Cavcav'ın yaptığı gibi, yetenekli oyuncular dünyanın dört bir köşesinden ucuza mal edilebilir hem de daha sonra satılarak gelir elde edilebilir. Fenerbahçe ise bu sezon transfer politikasında ciddi değişiklikler yaptı. Ses getirici, Avrupa takımlarında yer bulamamış "eski starlara" milyonlarca Euro vermektense, gelecekte isim yapabilecek, takım oyuncusu, uyumlu yerli ve yabancı futbolcular almıştır. Dos Santos, Christian, Mehmet Topuz ve Özer Hurmacı, takıma şimdiden çok şey katacağa benziyor. Türk takımlarının yöneticilerinin, ekonomik krizin herkesi zorladığı bugünlerde, maliyeti düşük ama takımlara daha çok şey katacak ve daha yüksek fiyatlara tekrar satılarak kar elde edilebilecek oyuncular almalarını ümit ediyoruz. Böylece hem ülkemizin döviz açığının daha çok artmamasını sağlarlar hem de başarılı olarak ülkemizin tanıtımına katkıda bulunurlar.

* Berk Mansur

İzlenim bazen yanıltabilir

Fransa ve Almanya'nın Ankara Büyükelçileri, Elize Anlaşması'nın anıldığı 22 Ocak Alman-Fransız Dostluk Günü vesilesiyle Türkiye'de yayımlanan Aujourd'hui la Turquie, Istanbul Post ve Türkiye Kurier gazetelerine bir röportaj verdi. Sohbet tarih konularından günümüzdeki Avrupa Birliği (AB), ekonomik ve kültürel işbirliğine kadar uzandı.

Elize Anlaşması Avrupa Birleşme Projesi'nin önemli bir parçasıdır. Bu anlaşma sizce Türkiye'nin komşularıyla tarihten gelen anlaşmazlıkları için bir model oluşturabilir mi?

Bernard Emié: Tabii ki her durum farklı oluyor fakat senelerce birbirleriyle savaşan halklarımız bile uzlaşabiliyorsa mesela Türkiye ve Yunanistan arasında böyle bir sonuca varılmaması için hiçbir neden yok. Ermenistan konusundaysa, Türk ve Ermeni hükümetleri diplomatik ilişkileri kurma ve ikili ilişkilerin iyileştirmesine dair iki protokolü imzalayarak büyük bir cesaret gösterdiler. Biz bu yaklaşmayı destekliyoruz ve iki protokolün de parlamentolarda bir an önce onaylanmasını umuyoruz.

Eckart Cuntz: 1963 yılında imzalanmış anlaşma, Almanya ile Fransa arasındaki ilişkilerde bir kilometre taşı niteliği taşıyor ve onun önemi bu ilişkileri aşıyor. Elize Anlaşması'nın ruhu –örneğin tarihi düşmanlığı yenmesi– sadece Almanya ile Fransa arasındaki dostluğa sağlam bir temel oluşturmuyor, aynı zamanda Avrupa'nın birleşmesine önemli bir katkı sağlıyor. Gerçi Alman-Fransız Dostluk Anlaşması'nın tarihi şartları emsalsizdir ancak yine de Elize Anlaşması'nın vizyonunun başka ülke ve bölgeleri etkileyebileceği düşüncesiyle geçen seneler boyunca Türkiye ile Ermenistan'ın yaklaşması ümit vericidir. **Türk kamuoyunda Almanya ve Fransa'nın AB'deki ortak duruşu, Türkiye'nin AB katılım projesi için hep bir engel olarak algılanıyor. Siz bu algıyı nasıl değerlendiriyorsunuz?**

B.E.: Bizi yanlış olabilecek izlenimlere göre değil icraatlarımıza bakarak değerlendirin. Fransa ile Almanya devam eden müzakere sürecine ve bu bağlamda Türk hükümeti tarafından başlatılmış reformlara sadık kalıyor. Şimdi İsveç'in başkanlık döneminde "Çevre Faslı"nın açılmasını ilk destekleyen bizdik.

E.C.: Gerçeklere bakın: 3 Ekim 2005'te başlanan katılım müzakerelerinden itibaren açılmış olan 12 faslın üçü Almanya'nın, ikisi de Fransa'nın başkanlık döneminde açıldı. Aralık ayında AB Dışişleri Bakanları Konseyi, Türkiye'nin AB için taşıdığı önemi bir daha vurguladı ve müzakerelerin devam etmesini sağladı. Bunda Türkiye'yi savunan dışişleri bakanlarının payları büyüktür.

Hem Almanya'nın hem de Fransa'nın Türkiye'de kültür enstitüleri var. İki kurumun Türk kamuoyu tarafındaki algısını nasıl değerlendiriyorsunuz?

B.E.: Kültür kuruluşlarımız halk tarafından çok olumlu değerlendiriliyor ve bizi daha iyi tanımak için bir araç olarak algılanıyor. Dil kurslarına katılımın düzenli olarak artması bu merakın bir başka göstergesidir. Fransız Kültür Merkezi ağıımızı genişletiyoruz. Bu çerçevede 2008'de Ankara, İstanbul ve İzmir'den sonra Adana'da da "Alliance Française" adlı bir kardeşimiz

oldu. 2010 yılında Ankara Yıldız'da, Fransız Kültür Enstitüsü'nün yeni yeri açılacak. Ankara, İzmir ve İstanbul'da birçok ortak projede olduğu gibi Alman-Fransız işbirliği bu alanda da iyi işliyor.

E.C.: Almanya ile Türkiye arasında çok boyutlu kültürel ilişkiler var. Onlar bir geleceğe sahip elit okullar ve Almanya'da bilim ve kültüre katkı sağlanan Türk kökenli insanlar üzerine inşa ediliyor. Ayrıca birçok Alman eskiden beri Türkiye'de bilime katkı sağlıyor. Kültürel ilişkilerimiz iki yeni proje için sağlam bir temel oluşturuyor: En üst düzeyde araştırma ve geliştirme paylaşımı sağlayacak bir Türk-Alman üniversitesi ve Alman büyükelçilerinin Tarabya'daki yazlığında zengin bir kültür alışverişini teşvik edecek olan sanat akademisi.

Üç ülkenin, Irak, Kafkasya ya da Orta Asya devletleri gibi ilgi çekici pazarlarda ortak hareket etme potansiyellerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

B.E.: 2003 yılında Irak Savaşı'nda Almanya, Türkiye ve Fransa ile aynı çizgideydi. Bu stratejik uyum, Orta Doğu ile Kafkasya konusunda örneğin 2008'deki Gürcistan krizinde olduğu gibi ortaya çıkıyor. Ya da Türkiye'nin, İsrail ve Suriye arasında arabuluculuk üstlenmesi Fransa tarafından destekleniyor. Biz bu siyasi uyumdan yola çıkarak bu ülkelerle olan ekonomik ilişkileri birlikte geliştirmek istiyoruz.

E.C.: Fransa ile Almanya uzun zamandan beri birçok alanda, ortak şirketlerle başarılı bir işbirliği içinde. Mesela 2008'de Ankara'da imzalanan Airbus imalatıyla ilgili anlaşma Türkiye ile neler yapabileceğimize dair çok güzel bir perspektif açıyor. Ayrıca Alman RWE'nin ortak olduğu Nabucco Boru Hattı, sınırları aşan Kafkasya ve Orta Asya'ya dönük yeni imkanlar da sunuyor.

Elize Anlaşması'yla siyasi bir yakınlaşma gerçekleşti. Gündelik yaşamda Almanlar ile Fransızlar arasında yakınlaşma ne kadar ilerledi?

B.E.: Elize Anlaşması; Almanya ile Fransa'nın sadece devlet düzeyinde değil aynı zamanda iki ülkenin halkları arasında da bir uzlaşmayı amaçlıyordu. Bunun için anlaşma Alman Fransız Gençlik Kuruluşu'yla (AFGK) önemli bir insani boyuta sahip. 1965 yılında kurulmuş olan kurum, bugünkü üniversite öğrencilerine yönelik Erasmus Programı için örnek teşkil etti. AFGK her sene 700 buluşma ile iki ülkeden 200 bin öğrencinin birbirlerinin ülkelerini ziyaret etme imkanı yaratıyor. Ayrıca iki halkın yakınlaşması iki dilli öğretimle, ortak bir Alman-Fransız Lise Diploması (Abi-Bac) ve 1997'de kurulmuş Alman-Fransız Üniversitesi'yle ilerliyor. Arte televizyonunda Alman ve Fransız ortak yapımları izlenebilir.

E.C.: Bugünlerde Almanlar ve Fransızlar birbirlerini doğal olarak sadece komşu olarak değil, aynı zamanda dünya sorunlarına karşı AB'nin motoru olarak dayanışma gösteren ortak bir dost olarak görüyor. Bu temel iki ülke arasındaki birçok kardeş şehirle çok verimli işleyen Alman-Fransız Gençlik Kuruluşu'na dayanıyor. Biz hep beraber dünya sorunlarına karşı dayanışma içindeyiz.

Sadece Almanlar ile Fransızlar arasındaki duygular önemli bir boyut taşıyor, aynı şekilde bu, iki ülke insanları ve

Türkler arasında da geçerli. Bu noktada Elize Anlaşması, Türkiye ile AB ülkeleri arasında ve özellikle de yoğun bir Türk nüfusa sahip olan Almanya ve Fransa ile Türkiye arasında da bir model oluşturabilir ve böylece daha canlı ve gerçekçi bir beraberlik yaratılabilir mi?

B.E.: Almanya'dan sonra Fransa, Avrupa'nın en büyük Türk nüfusa sahip ikinci ülkesi. Bunların yarısı hem Türk hem de Fransız vatandaşı olmak üzere yaklaşık 400 bin Türk ve Türk kökenli insan var. İkinci ya da üçüncü kuşak Türkler de ülkemizde yaşıyor. Bu kök salma birbirimizi tanıma ve Fransız Cumhuriyeti üzerine kurulmuş değeri sahiplenmeyi sağlıyor. Bu çok temel bir boyuttur ve aynı zamanda "Türk Mevsimi"ni meydana getiren bir nedendir.

E.C.: Fransız Devrimi'nin büyük geleneği, Avrupa'nın insan hakları ve demokrasi geleneği, her kökten ve dinden insanın bağımsız olarak aynı haklara sahip olduğunu kapsıyor. Avrupa birleşmesinin temel taşı olan bu fikir, milli kimliğimize sadık kalarak Avrupalı bir kimliğin oluşmasını sağlıyor. Bu aramızda duygusal bir bağ da oluşturabilir.

